

ת"פ 8567/08/17 - מדינת ישראל מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

ת"פ 8567-08-17 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

בפני	כבוד השופטת ליזי פרוינד
מאשימה	מדינת ישראל מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	פלוני (קטין)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ציונה אבונה

קצינת מבחן גב' אור אריאלי

הנאשם בעצמו בליווי הוריו וסבתו

ב"כ הנאשם עו"ד חיה ציון זכאי

גזר דין

נוסח מותר בפרסום

רקע

הנאשם, יליד ***2003 הודה בעובדותיהם של שני כתבי אישום אותם צרף זה לזה, כמפורט לקמן:

כתב האישום המתוקן בת"פ 8567-08-17 אוחז בשני אישומים, מהם נלמד כי הנאשם ביצע שורה של עבירות מין במרחב הווירטואלי המלוות בעבירות איומים, בשתי מתלוננות שונות - קטינות בנות גילו - במהלך חודש יוני 2017.

אינני מוצאת לחזור ולפרט עובדות כתב האישום המלאות באשר מדברות הן בעד עצמן, אולם יוזכר בתמצית, כי עסקינן בשני מקרים שונים בהם פנה הנאשם אל המתלוננות הקטינות, ילידות שנת 2003 ו-2004, אותן איתר באמצעות היישומון "אינסטגרם" (להלן גם: "היישומון") והציג עצמו בפניהן במרמה כנערה בת גילן.

לאחר היכרות שטחית וקצרה, ביקש הנאשם מהמתלוננות כי ישלחו לו תמונות עירום שלהן, לצורך סיפוקו המיני.

המתלוננות נעתרו לבקשתו ושלחו לנאשם תמונות שונות, הכוללות חשיפת איברים מוצנעים, עירום חלקי ועירום מלא (להלן: "**התמונות**"), כשהן מאמינות שהנמענת היא נערה בת גילן.

הנאשם, תחת הכסות כאמור, הבטיח כי לאחר הצפייה בתמונות, ימחק אותן ואף שלח להן תמונות עירום הנחזות להיות תמונותיה של הנערה אליה התחזה.

בהמשך, איים הנאשם על המתלוננות, כי במידה ולא ישלחו אליו תמונות חושפניות תוך ביצוע מעשים מיניים כהוראותיו, יפיץ התמונות אותן שמר, על אף הבטחתו כי לא יעשה כן.

בעקבות החשש מהפצת התמונות, שלחו המתלוננות לנאשם תמונות בהן צילמו והסריטו עצמן בתנוחות מיניות שונות, שכללו, בין היתר, החדרת חפצים לאיברי המין, בהתאם להנחיותיו.

במעשיו אלה, ביצע הנאשם **שתי עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), ריבוי עבירות של גרם מעשה מגונה בהסכמה שהוגשה במרמה לגבי מיהות העושה לפי סעיף 348(א) לצד סעיף 345(א)(2) לחוק וסעיף 350 לחוק, גרם אינוס בהסכמה שהוגשה במרמה לגבי מיהות העושה לפי סעיף 345(א)(2) וסעיף 350 לחוק וגרם מעשה סדום בהסכמה שהוגשה במרמה לגבי מיהות העושה לפי סעיף 347(א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) לחוק וסעיף 350 לחוק.**

עניינו של התיק האחר, התרחש במהלך ניהול ההליך דנא.

על פי עובדות כתב האישום בת"פ 9561-11-19, ביום 8.11.18 פנה הנאשם למתלוננת, קטינה ילידת שנת 2009, באמצעות היישומון מספר פעמים, בכתב ובאמצעות שיחות וידאו וזו התעלמה ממנו. על אף התעלמותה שלח לה הודעה ובה נכתב "את רוצה להתחרמן?".

בכך ביצע הנאשם **עבירה של הטרדה מינית לפי סעיף 5(א) רישא וסעיף 3(א)(3) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1988.**

תסקירי שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הוגשו עשרה תסקירים שונים אשר ליוו את מהלך ההתרחשויות וההיבטים הטיפוליים.

התסקירים מלמדים אודות הנאשם, בן להורים גרושים, אשר משתפים פעולה באופן מלא עם כלל גורמי הטיפול ועשו כל שלאל ידם על מנת להיטיב ולטפל בבנם, הוא הנאשם. כך, לרבות הדרכה הורית, טיפול פרטי ואף הצרת צעדיו לאחר ההסתבכות השנייה עד כדי מניעת גישה לרשת האינטרנט ללא פיקוחם.

כבר כעת יאמר כי להתרשמות שירות המבחן בבסיס ביצוע העבירות, מצבו הרגשי הקשה של הנאשם בתקופה הרלוונטית, סביב גירושי הוריו ודימוי עצמי נמוך לצד דחיה חברתית. אלה, כסברת ק. המבחן, הובילו לקבל הכרה חברתית בזכות יישומון ה"אינסטגרם".

הוריו של הנאשם הכירו כי עיסוקם בכישלון זוגיותם, הקשה עליהם להבחין במצבו בעת ביצוע העבירות מושא כתבי האישום דנא. כיום קיימת הטבה ביחסים ובתקשורת בינם לבין עצמם ובינם לבין הנאשם, וכן ביכולתם להציב לו גבולות.

לפני כשנה, העתיק הנאשם מקום מגוריו לבית אביו *****, ואף השתלב בבית ספר בכיתה י' חלף כיתה י"א, על מנת לצמצם הפערים הלימודיים שצבר. *****

הנאשם הודה במיוחס לו, לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה, לא נפתחו נגדו תיקים פליליים מזה כשנה וחצי, הביע אמפתיה כלפי נפגעות העבירה ונכונות לפצות, וכן לא נרשמה לחובתו הפרה של התנאים המגבילים בהם נתון בעקבות הסתבכותו הפלילית בתיק דנא.

הנאשם נטל חלק בטיפול שבועי פסיכותרפי פרטי החל מחודש ספטמבר 2017 ועד לסוף חודש מאי 2019, אשר הופסק על ידי אמו בשל מניעים כלכליים. מדיווח המטפל עולה, כי הנאשם הביע עצמו באופן אותנטי, שיתף בתכנים מגוונים והתבונן על עצמו ועל התנהגותו. עם זאת, זקוק להמשך טיפול שיעזור לו לבנות גבולות ברורים, לפתח אמפתיה כלפי האחר ולהעמיק בהתבוננות הפנימית. לאור האמור, הוחלט על המשך טיפול פרטני אינטנסיבי במסגרת שירות המבחן, (במהלכו ל טיפול זה ותוך העדר זיהוי סיכונים של המטפל בוצעה העבירה מושא התיק הנוסף).

הנאשם והוריו התייצבו לכל הפגישות אליהן זומנו בשירות המבחן, ושיתפו פעולה באופן מלא ושלם. חרף ראשית מהוססת של הליך הטיפול, מביע הנאשם מוטיבציה גבוהה לטיפול וניכר כי עושה מאמץ על מנת למצות התהליך בצורה הטובה ביותר.

בחודש נובמבר 2018 שולב הנאשם בקבוצה לנערים פוגעים מינית, אליה מגיע באופן קבוע, משתף פעולה בשיח הקבוצתי, וכן בקשיים מעולמו הפנימי ומחיי ומסוגל לזהות הטריגרים שהובילו אותו לביצוע מעשיו. עם זאת, להתרשמות מנחי הקבוצה, הנאשם זקוק לזמן נוסף בתהליך הקבוצתי לצורך המשך עיבוד העבירות והבנת הגורמים להתנהלותו. הנאשם מצדו מביע רצון להמשיך בטיפול הקבוצתי.

בשים לב לאמור, ממליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו, להעמידו תחת צו מבחן לתקופה בת תשעה חודשים, במסגרתה ימשיך בתהליך הקבוצתי לצד התחייבות עצמית משמעותית להימנע מעבירות נוספות וביצוע של"צ משמעותי.

נוסף לאמור, צוין כי הנאשם מביע רצון לשלם פיצוי לנפגעות העבירה, אך לאור שילובו במסגרת הלימודית, יוכל למלא רכיב זה רק בחופשת הקיץ.

טיעוני הצדדים לעניין העונש

כראיה לעונש, הוגש **תצהיר נפגעת העבירה** שנכתב על ידי אביה של אחת הקטינות, המלמד על הטלטלה הנפשית והכלכלית אשר חוותה המשפחה, על קשייה של נפגעת העבירה בתקופה שלאחר המקרה, ההתדרדרות במצבה והצורך

בטיפולים רגשיים. היטיב לתאר המורא שהותיר בה האירוע. לדבריו, בתו חוותה אירוע משנה חיים שהותיר אותה שונה וצילק את נפשה.

מטעם הנאשם העיד לעניין העונש **דודו** ***** , אשר ליווה אותו לאורך שלוש השנים האחרונות וסיפר כי הנאשם ערך שינוי דרמטי בחייו, התמיד בטיפול הפסיכולוגי ובשירות המבחן, התרחק מחברה שולית ושינה את סביבת מגוריו כמו גם אורחותיו ככלל, לרבות במפגשים משפחתיים. מהיכרותו את הנאשם, מזהה כי הוא מתחרט ומצר על מעשיו וביקש ליתן בידיו הזדמנות לפתוח בחיים חדשים.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה סקרה בהרחבה כלל העבירות המיוחסות לנאשם ועמדה על חומרתן. הדגישה הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, והפגיעה הרחבה בנפגעות העבירה הקטניות. בין היתר, הפגיעה בשלומן, באוטונומיה על גופן, בצנעת פרטיות ובכבודן.

ביקשה לאיין היבט חלוף הזמן מאז ביצוע חלק מהעבירות, קרי משנת 2017 תוך אזכור הסתבכותו הנוספת של הנאשם בפלילים לפני כשנה ותשעה חודשים, עת כבר היה תלוי ועומד בעניינו הליך פלילי ודווקא עת נמסר משירות המבחן חל שיפור בהתנהלותו של הנאשם הן במסגרת הקבוצה הטיפולית בה שולב והן במסגרת הלימודית

ציינה לקולא כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הודאתו, החיסכון בזמן השיפוטי, כמו גם החיסכון בהעדת נפגעות העבירה אך למולו האינטרס הציבורי והפגיעה בנפגעות העבירה.

עוד הוסיפה, כי אינה מתעלמת מתסקירי שירות המבחן המעידים על שיתוף הפעולה של הנאשם ומהמלצת שירות המבחן לסיום ההליך בדרכי טיפול, עם זאת, לשיטת המאשימה, חומרתן היתרה של העבירות אותן ביצע הנאשם, מצדיקה הרשעתו.

הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 5745/19, במקרה בו נאשמים קטינים צילמו מתלוננת שביצעה פעולות בעלות אופי מיני בהסכמה, והפיצו הסרטון. שם בית המשפט התייחס לקלות הבלתי נסבלת של ביצוע עבירות מסוג זה, והעדיף שיקולי ההרתעה על פני שיקולי השיקום, על אף תסקירים חיוביים מטעם שירות המבחן. לשיטת המאשימה, האדנים הנדונים בפסק הדין דומים למעשים שביצע הנאשם דנא.

הוסיפה המאשימה וטענה, כי אין עסקינן במעידה חד פעמית של הנאשם, אשר יזם ותכנן ביצוע העבירות, גם במהלך ההליך הפלילי, דבר המעיד על הקלות בביצוען של אלה, המצריכות נגישות לאינטרנט בלבד.

על כן, עתרה המאשימה להרשעת הנאשם, הטלת מאסר מותנה, של"צ ופיצוי לכלל נפגעות העבירה.

ב"כ הנאשם הדגישה הודאת הנאשם בעבירות המיוחסות לו, ברגע הראשון וכבר בעת חקירתו במשטרה.

תיארה כי עת פגשה את הנאשם לראשונה, היה הוא ילד מופנם שמיעט לדבר ולא הבין עד תום נזקי מעשיו, כשהיה בן 14 לאחר חקירתו במשטרה.

צינה, כי הוריו של הנאשם נרתמו לתהליך למן הרגע הראשון והופנו להדרכה הורית אותה יישמו עד תום.

חרף הטלטלה, עליה לא חלקה, בדבר מעורבות הנאשם בביצוע עבירה נוספת שעניינה אינטראקציה מינית, ביקשה להדגיש כי זו בוצעה קודם שהנאשם החל בטיפול הקבוצתי אשר יצר את השינוי בתפיסתו והתנהגותו, בו התמיד וגילה נחישות לאימוץ דפוסים חדשים.

הפנתה לפסיקת **בת"פ 18-01-25076**, לפיה על אף אירוע מיני מתמשך שנמשך כשנתיים, ולאור גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות, בית המשפט נמנע מהרשעתו ונקט בדרכי טיפול, וביקשה לגזור גזירה שווה לעניין הרשעתו של הנאשם אשר היה גם הוא בן 14 שנים וחצי בזמן האירועים.

לשיטת ההגנה, גילו של הנאשם, הבושה, החרטה וסיכויי שיקומו הם הקווים המנחים של בית המשפט לנוער.

הפנתה לשרשרת התסקירים המלמדים על תהליך של שלוש שנים, ובתקופת זמן ארוכה שעיצבה את הקטין להיות אדם טוב יותר ולא פוגעני. הוסיפה, כי על אף קשייו במסגרת הלימודית, החליט הנאשם להישאר כיתה וללמוד בכיתה י' פעם נוספת, מעשה המעיד על חוזק ונחישות לצד התמדתו בקבוצה הטיפולית.

ביקשה להעמיד דברי אביה של המתלוננת בתצהיר נפגעת העבירה, כדבעי שכן אין מדובר בתצהיר של נפגעת העבירה עצמה, וכי דבריו של האב אינם נתמכים במסמכים של אנשי מקצוע שבידיהם להעריך מצבה של נפגעת העבירה.

הפנתה לתסקירי שירות המבחן אשר המליצו להימנע מהרשעת הנאשם, ולגורמי הסיכון אשר לא הצביעו על חשש לביצוע עבירות מין נוספות, אלא על קשיים לימודיים.

הוסיפה, כי על מנת שבית המשפט לנוער יסטה מהמלצות שירות המבחן, צריכות להתקיים נסיבות מיוחדות, ואין זה המצב בענייננו, כאשר סיכויי שיקומו של הנאשם גבוהים.

הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון **בע"פ 8717/16**, לפיה בוטלה החלטת בית משפט קמא אשר הרשיע הנאשם הקטין בביצוע מעשים מגונים והטרדות מיניות באחותו הקטנה והושת עונש של עבודות שירות. בית המשפט העליון קבע, כי לא קיימים "טעמים כבדי משקל" המצדיקים סטייה מהמלצת שירות המבחן לדרכי טיפול.

ביחס לפסיקה שהוצגה על ידי המאשימה, צינה כי החלטת בית המשפט העליון ניתנה בהתאם לחוק הסרטונים, בשונה מענייננו, כאשר הנאשם לא הפיץ התמונות והסרטונים של נפגעות העבירה.

לאור האמור, ביקשה להימנע מהרשעת הנאשם ועתרה לאימוץ המלצות שירות המבחן לנקיטת דרכי טיפול.

אביו של הנאשם שיתף, כי בתקופה בה בוצעו העבירות, הוריו של הנאשם היו במהלכו של הליך גירושין, והופתעו מן המעשים. השניים החליטו להירתם לתהליך הטיפול, השתתפו בהדרכה הורית ותמכו בנאשם.

שיתף במעבר של הנאשם להתגורר עמו ובקשיים הנלווים לכך, והוסיף כי הנאשם עשה שינוי מקצה לקצה, וכי יש לו שאיפות נורמטיביות, וביניהן, להתגייס לצבא.

הנאשם דיבר ארוכות ובאופן מרשים, סיפר על הלחץ בו נתון כיום וכי קשה לו לעכל העבירות וחומרתן, אותן ביצע בעצמו.

שיתף על המחיר החברתי בו נשא עם גילוי דבר מעשיו *****, כשהדרך בה אנשים קיבלוהו השתנתה. לא יכל ליצור קשר עם אחרים וחבריו פחדו לדבר איתו במסגרת בית הספר מחשש שינדו אותם, אלא רק לאחר שעות הלימודים.

הוסיף, כי כשעבר להתגורר ב***** יחד עם אביו, החליט לפתוח דף חדש, אך לא הסתיר מעשיו, וכי החברים החדשים שהכיר ובני משפחתו לא שפטו אותו על התנהלותו.

שיתף כי משפחתו תומכת בו, הסביבה החדשה תרמה לו וכי מרגיש ש'נולד מחדש' ב*****, שינה חבר מעיו ואפיקי העניין, כאשר להבדיל מסביבתו הקודמת אז היתה מעורבות משטרית כדבר שגרה, עסוק ביחד עם חבריו באפיקים חברתיים נורמטיביים, לא שותה אלכוהול ואינו מעורב באירועי אלימות.

לצד האמור הודה כי העבירות אותן ביצע אינן קשורות לחברה עמה נהג להסתובב ב***** אך הוסיף כי החברה עמה מסתובב כיום, גרמה לו "להוציא את הראש מן המסך".

בהתייחסותו לעבירות, ציין כי כשהיה צעיר חשב על סיפוקו המיני ועל האדרנלין הנלווה למעשיו, ולא על השלכותיהם, והשכיל לזהות כי הטריגר למעשיו היה שליטה עצמית, אשר התבטאה באיומים כאשר לא קיבל את מבוקשו.

לדבריו כיום פחות פעיל ברשתות החברתיות, מבחירה אישית, ובמקום זאת לומד ומעמיק בתחומי עניין אחרים.

שיתף אודות ההתמודדות האישית בקבוצה הטיפולית, כאשר בתחילה התייחס לעבירות שביצע בהומור והרגיש לא שייך לקבוצה אך לאחר מכן, החל לדבר בפתיחות על מעשיו ועל המניע לביצועם.

דין והכרעה

בשנים האחרונות המרחב האינטרנטי הפך כר נגיש לביצוע עבירות מעשים מיניים פוגעניים, תוך שימוש בתמימותם של קטינים ברשתות חברתיות שונות, אשר אינם ערים דיים לסכנות הרובצות מאחורי המסך שלמולם.

לצד הכיעור שבעבירה והצורך בהגנה על קטינים ובכלל, ראוי להדגיש גם את נפיצותה והקלות הבלתי נסבלת של ביצועה, דווקא בקרב אלה, אשר המרשתת להם כבית וכזירת חיים עיקרית.

בבש"פ 2065/13 פלוני נ' מ"י (22.3.2013) עמד כב' השופט עמית, על הסכנה וייחודיות התופעה של עבירות מין במרחב הווירטואלי, כבר לפני שנים מספר, ולמרבה הצער דיוקו הסיכונים והתעצמו כדי "מכת מדינה" - כפי שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון לאחרונה ותפורט לעיל.

" המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסוג חדש. האינטרנט אינו מרחב וירטואלי סטרילי כלל וכלל. האינטרנט חודר לחיים האמיתיים ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים לא שיערו ראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט-רחוק. החסות של האנונימיות הלכאורית והריחוק מהיושב בצדו השני של המחשב, משחררים

חסמים ועכבות, ואנשים נורמטיביים כלפי חוץ, שולחים ידם במעשים שלא היו מעיזים לעשות בעולם שמחוץ למרחב האינטרנטי...

כיפה אדומה כבר אינה מסתובבת ביער שורץ זאבים, היא משוטטת במרחב האינטרנטי, שם אורבים לה ציידים וטורפים מסוג אחר. בעבר, יכול היה ההורה לשמור על ילדו שלא יסתובב במקומות מסוכנים או בשעות מסוכנות. לא כך ההורה של היום, המתקשה להגן על ילדיו מהסיבה הפשוטה שהסכנה אורבת לקטין בחדרו שלו, מאחורי דלת סגורה. אלו סכנות הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת התרבות העבריינית של הרשת."

חדשות לבקרים מובאות בפני בית משפט זה פרשיות שעניינן חלופת תמונות אינטימיות בין קטינים ברשת, מבלי שהקטינים השולחים זאת מודעים לסיכון שבכך. ברבים מן המקרים, אלה מהווים אחר כך כר לסחיתתם של אלו ועל כן מועברים למישור הפלילי. נפיצות העבירה והעובדה כי בעבירות מסוג זה ודומותיהן, מעורבים קטינים רבים, לצד העלייה הדרמטית בהיקפה של התופעה בקרב בני נוער ובכלל, מצדיקה מתן משקל גובר לצורך שבהרתעה וסימון מחודד של גבולות המותר והאסור.

התופעה, לרבות הדדיות שבמשלוח תמונות וסרטונים נפוצה בעיקר בין בני נוער, על כן דווקא בשל כך נדרש שתצא עמדה ברורה וחד ערכית של בימ"ש האומר את דברו בפרשיות מסוג זה. אכן, ולשם האיזון הנדרש יאמר כי לאור היקף התופעה נדרש אף היבט חינוכי טיפולי מעמיק ונרחב לכלל בני הנוער ומגיל צעיר, כנלמד מן השטח.

כפי שנקבע בע"פ **49/09 (מדינת ישראל נ' פלוני)**, מערכת השיקולים שישלהפעיל בעתגזירתעונשו שלקטין היא שונה וייחודית מזו שישלהפעיל בעניינו של עבריין בגיר, וההתייחסות השונה נגזרת מהוראותיו של **חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971**. בעתגזירתעונשו שלקטין, אף בעבירותקשות וחמורות במיוחד, שומהעלבית המשפט ליתןמשקל ליתרלשיקוליםאינדיווידואליים הנוגעים לאותו הקטין ולאזן בין שיקוליה שיקום לבין שיקוליה הרתעה.

ואכן, לצד היבטי החומרה האמורים, לא נעלם מעיני גם גילו הצעיר של הנאשם אשר היה כבן 14 שנים וחצי בעת ביצוע המעשים, ניהל את זירת חייו המרכזית ברשת ואופיין באותם עיוותי חשיבה חברתיים המאפיינים רבים מבני הנוער - אשר לא אחת נוטים לבלבול ולגלישה מוסרית בין הפנטזיה שהרשת מאפשרת לבין המציאות.

אולם הנאשם הגדיל לעשות, ולא זו בלבד שהתנהל אל מול הקטינות בהיבטי כפיה כח ואיומים תוך עיוורון לפגיעה בהן, אלא כעולה מרקע הדברים, ארב הנאשם למתלוננות בין סבך עמודי היישומון ואיתרן תוך שהוא מחשב בשום שכל ובניהול קפדני ומושכל את צעדיו - חרף גילו זה.

המלצת שירות המבחן הנה להימנע מהרשעת הנאשם תוך קביעת ק. המבחן כי בכך יהא לפגוע בעתידו ולמנוע חווית חיים נורמטיבית בהעדר צורך טיפולי בכך. ככלל, המלצת שירות המבחן הנה היבט בעל משקל מכריע לעניין הרשעתו וגזירת דינו של נאשם, לא כל שכן בבית המשפט לנוער. אולם, בעניינו מצאתי כי יש לפעול כחריג ולסטות מהמלצה זו.

ברע"פ **4593/20** אשר ניתן אך לאחרונה, עומד כב' השופט אלרון על חומרת התופעה מושא עניינו ומותיר על כנה הרשעת נאשם קטין, חרף נסיבות אישיות מקלות:

"למרבה הצער, דומה כי עבירות מין באמצעות רשת האינטרנט בכלל, וכלפי קטינים בפרט, הפכו ל"מכת מדינה" ממש. עבירות אלו פוגעות בשלמות גופם ונפשם של ילדים רבים, ועל בתי המשפט להעביר מסר חד וברור באשר לחומרתן ולהרתיע את הרבים מפני ביצוען (וראו רע"פ 4181/20 קרוואני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (30.6.2020))."

אכן, נקודת המוצא היא כי יש לתת משקל מיוחד לנסיבותיהם הפרטניות של קטינים ולאפשרות שיקומם על פני מיצוי הדין בעניינם. עם זאת, כבר הודגש בעבר, כי קטינות אינה מעניקה חסינות מפני הרשעה (ע"פ 4176/19 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 11 (12.1.2020)). יש לאזן בכל מקרה בין האינטרס הציבורי שבהרשעה, ובין נסיבותיו הקונקרטיות של הקטין והאינטרס הציבורי בשיקומו".

בדברים אלה, לצד שורת פסיקה נוספת (וראה לדוגמא רע"פ 5745/19, בשינויים המחוייבים), מעמיד בית המשפט העליון רף נוהג וראוי מחודש לעבירות מסוג זה בשאלת ההרשעה. בכך, יש כדי להוות עילה מספקת - בנסיבות דנא - אף לחריגה מאימוץ תסקיר שירות המבחן אשר אינו "מתכתב" עם שינוי ערכי משפטי זה.

קשה להפריז בחומרת מעשיו של הנאשם, שאיתר את הקטינות בתכנון ובשום שכל והציג עצמו בכזב כצעירה בת גילן תוך שימוש בפרופיל מדומה. הכול כדי לספק את דחפיו ורצונו להשיג כוח ושליטה.

אכן, כדברי הסנגורית תסקיר נפגעת העבירה מובא מפי אביה, אך בשל גילה לא מצאתי כי יש בכך להפחית מעוצמת הדברים הנאמרים בו. אף לולא אלה, ניתן לשער את הנזקים הנגרמים מחשיפה לא מותאמת גיל לאירוע מיני מתמשך שכזה, תוך אימה בוושה ופחד בלתי נתפסים, אף אם מנוהלים הם ממרחק טווחי הרשת.

לצד כל אלה, נתתי דעתי והענקתי משקל רב לדרכו הטיפולית המרשימה של הקטין - כפי שאף באה לידי ביטוי בדבריו בפניי - לתמיכה המשפחתית הרחבה תוך הכרה בכל הנדרש ומסירות ממושכת, אשר יש בהם להוות סיכוי לשימור ההישגים הטיפולים.

מצאתי כי גם עיוותי החשיבה אשר עמדו בבסיס מעשיו הנשנים של הנאשם, כאשר סבר כי נערות וילדות אשר התעניינו בעצמן בעמודי האינסטגרם בעלי הגוון המיני, במסגרתם איתר את קורבנותיו, "זורמות ולכן לא יחוו פגיעה", זכו למענה טיפולי ואיון דפוס חשיבה זה.

עוד, וכמתחייב בעניינם של קטינים, הבאתי בכלל חשבון את העובדה, המהווה כיום מושכלות יסוד, לפיה תובנתם של קטינים, אף על סף בגירות, אינה מפותח דיה, באופן המחייב לשקול מכלול נרחב של היבטים לצד היבטי גמול והרתעה נדרשים.

מאידך, לא נעלם מעיני גם ביצוע העבירה הנוספת, אז פנה הנאשם למתלוננת בת 9 שנים בלבד באותו אופן בו איתר את המתלוננות האחרות, (הפעם ללא פוגענות המשך) דבר המהווה צבר חומרה. אכן, העבירה בוצעה ערב תחילת הטיפול הקבוצתי לפוגעים מינית בשירות המבחן אשר השיג מטרותיו כאמור, אולם לאחר כשנת טיפול שלמה אצל מטפל קליני ואף לאחר הצהרתו בפני שירות המבחן כי "משוכנע כי לא ישוב לפגוע באחר".

כך ניצבים הם לכאן ולכאן השיקולים השונים, המשמשים בערבוביה, ומושכים לכיוונים מנוגדים.

ויודגש, ההכרעה השיפוטית, אף בעניינם של קטינים, חייבת לשקף איזון ראוי בין אינטרס השיקום הפרטני, אשר גם לו היבט ציבורי, שברוח החברתי שבשיקום קטין - לבין האינטרס הציבורי במובנו הרחב. ישנם מקרים בהם חומרת העבירה ונסיבותיה, צרכי השעה וההיבטים הערכיים, אינם מאפשרים להימנע מהרשעה.

הרשעה, גם בבית משפט לנוער, מבטאת עמדה עקרונית וערכית ביחס לעבירה שבוצעה. חוששני כי אי הרשעת הנאשם עלולה להעביר מסר לא ראוי (וראה ע"פ 5831/13 פלוני נ' מדינת ישראל)

אף זאת יש להדגיש, אלמלא היה הנאשם משכיל להתגייס לטיפול מעמיק ומשמעותי כפי שעשה, על אדני הטיפול שהוצגו בפניי, כמו גם לנתב מחדש את מסלול חייו, תוך חזרה על שנת לימודים כמאמץ ראוי ומבורך ושינוי סביבתו החברתית, צפוי היה לענישה מחמירה כמאסר המרוצה על דרך של עבודות שירות. על כן, המסלול הרגשי-טיפולי תלת שנתי בו השקיעו הנאשם ומשפחתו מאמצים והקרבה נפשית, אינם לשווא אף בעניין "המחיר" בהליך זה וממילא בהמשך חייו וניתובם.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר שבחנתי כל שהובא בפניי, עם התפתחותה של תופעה קשה וכואבת כמושא ההליך דנא, מצאתי כי ענייננו במקרה מאלה המחייבים בהרשעת הנאשם כאשר לשיטתי, כוחה של ענישה מרתיעה מתבטא פעמים רבות בעצם החותם שבהרשעה כאמירה ערכית ההולמת המעשים.

לצד אלה, וכהכרה בדרכו הטיפולית של הנאשם ובשים לב לחלוף הזמן וגילו בעת המעשים - מצאתי לקבוע דרכי טיפול בלבד.

אני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו וגוזרת דינו כדלקמן:

1. הנאשם יבצע 200 שעות של"צ וזאת עד ליום 31.12.21.

2. הנאשם ישלם פיצוי לכל אחת מן המתלוננות בת"פ 8567-08-17 בסך של 7,000 ₪ כל אחת. (סה"כ 14,000 ₪).

המרכז לגביית קנסות יעביר למתלוננות (קטינות) הפיצוי ללא דיחוי וזה יגבהו מן הנאשם ב-24 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 10.9.21

אני מעמידה את הנאשם תחת צו מבחן לתקופה בת 9 חודשים מהיום, ידע הנאשם כי היה וחלילה לא יעמוד בתנאי צו המבחן, ובכללו ביצוע השל"צ ו/או יבצע עבירות נוספות - ניתן להחזיר עניינו לבית המשפט ולגזור דינו בשנית לכל עונש הולם.

לתשומת לב הגורמים הממיינים בצה"ל - אשר חזקה כי יפעלו על פי חוכמתם - אני מוצאת לחדד את העובדה כי הרשעת הנאשם נטועה באמירה הערכת המתחייבת, לשיטתי ממעשיו, אולם יש ליתן משקל ראוי וממשי להליך הטיפולי שעבר, במסגרתו מתרשמים המנחים כי מזהה הגורמים והשלכות למעשיו ופוגענותו, כמו גם

גילוי אמפטיה לקורבנות, ומצליח לגייס כוחות לתפקוד מיטיב ואינו מצוי עוד בסיכון גבוה להישנות עבירות. לזאת יצטרפו עובדת גילו הצעיר בעת ביצוע המעשים וחלוף הזמן מאלה, כמו גם עמדת שירות המבחן שלא ראה טעם טיפולי בהרשעתו.

הנאשם מיועד בזאת, כי ככל שיגויס לשירות צבאי או יבצע שירות לאומי - יהא רשאי 6 חודשים טרם מועד שחרורו, לבקש באמצעות מש"קית ת"ש ביחידה הצבאית, לעמוד בפני ועדה הממליצה לנשיא המדינה על מחיקת רישום פלילי שצבר לחובתו בטרם גויסו.

לא יידון עניינו של חייל, אשר מתנהלת כנגדו חקירה במצ"ח, או שלחובתו תיקים הממתינים לבירור דין.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ל' תשרי תשפ"א, 18/10/2020 במעמד הנוכחים.

ליזי פרוינד, שופטת

הוקלדעלידיהדסכחלון

העתק מותר בפרסום ניתן היום, כ"ז כסלו תשפ"א, 13 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.